

200701711/1.

Datum uitspraak: 29 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/51383 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 15 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 februari 2007, verzonden op 16 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

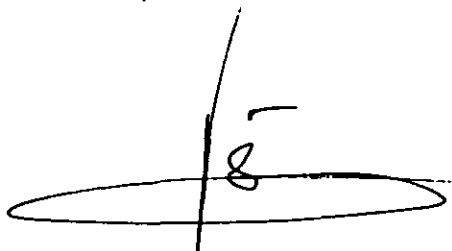
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 mei 2007

382-527.

Verzonden: **29 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 06/51383
AWB 06/49984

V.nr.:

inzake: , geboren op , gesteld staatloos,
verblijvende op de Detentieboot Reno te Rotterdam, eiser/verzoeker, hierna te
noemen eiser,
gemachtigde: mr. P.E. Vos, advocaat te Haarlem,

tegen: de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. M. Favier, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 1 september 2006 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 28 september 2006 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 12 oktober 2006 heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 12 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiser na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiser Nederland onmiddellijk dan wel na ommekeer van de inbewaringstelling moet verlaten.

2. Bij beroepschrift van 20 oktober 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep schort de rechtsgevolgen van het besluit niet op. Bij brief van 20 oktober 2006 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 9 september 2006 en dienen tevens als gronden van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening. Op 20 december 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 11 januari 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig E. de Boer, tolk in de Russische taal.

4. De voorzieningenrechter en rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

1. In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.
2. Op 6 juni 2005 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.
3. Op 12 juli 2005 is een voornemen tot het in Zweden claimen van eiser kenbaar gemaakt.
4. Eiser is hierop eigener beweging naar Zweden vertrokken waar hij op _____ asiel heeft
aangevraagd onder de naam _____, geboren op _____.
5. Op 14 september 2005 is door de Zweedse autoriteiten de verantwoordelijkheid voor de
behandeling van de aanvraag geclaimd bij de Nederlandse autoriteiten. De claim is door Nederland
op 23 september 2005 afgewezen.
6. Een tweede claim van 17 oktober 2005 is door de Nederlandse autoriteiten geaccepteerd op
24 oktober 2005.
7. Alvorens de overdracht van eiser van Zweden naar Nederland kon worden gerealiseerd is eiser,
reizend met een vals paspoort, naar Finland vertrokken alwaar hij op 4 april 2006 een asielaanvraag
heeft ingediend.
8. Op 7 april 2006 is door de Finse autoriteiten de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de
aanvraag geclaimd bij de Nederlandse autoriteiten. De claim is door Nederland op 13 april 2006
geaccepteerd.
9. Uit informatie van de Finse autoriteiten is gebleken dat eiser op 4 mei 2006 met onbekende
bestemming uit Finland is vertrokken. Daarop heeft verweerder de asielaanvraag van eiser van 6 juni
2005 buiten behandeling gesteld bij beschikking van 22 juni 2006.
10. Op 31 augustus 2006 is eiser vanuit Zweden naar de luchthaven Schiphol gereisd. Op 1 september
2006 is eiser op grond van het bepaalde in artikel 59, eerste lid en onder b, van de Vw 2000 in
bewaring gesteld. Op diezelfde dag heeft eiser de onder I.1 genoemde aanvraag ingediend.

III. ASIELRELAAS

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd.
Eiser is geboren in _____ te Armenië. Eiser had van 1994 tot omstreeks het jaar 2000 het
Oekraïense staatsburgerschap. In 1998 is eiser teruggekeerd naar Armenië waarop hij het
staatsburgerschap van dat land heeft verkregen omdat hij daar geboren was. Eiser is dat jaar lid
geworden van de Armeense nationale beweging. Eiser heeft tot het jaar 2000 gewerkt voor het
Ministerie van Defensie, namelijk bij een bedrijf, genaamd _____ dat staal exporteerde. Officieel
was dit bedrijf opgericht om oorlogsslachtoffers te helpen. Eiser was verantwoordelijk voor
douanezaken. Een drietal vrienden van eiser, te weten _____ (Minister van Defensie),
_____ en _____ hebben eiser, toen hij in de Oekraïne verbleef, gevraagd of hij bij
dit bedrijf wilde komen werken. _____ is op 27 oktober 1999 vermoord bij een
beschieting van het parlement. Zijn plaats werd ingenomen door zijn broer _____. Na
ongeveer zes maanden werd _____ ontslagen. Al het werk was in handen gekomen van de
nieuwe Minister van Defensie die allemaal mensen uit _____ heeft aangesteld. Iedereen
die voor _____ werkte is gevlucht omdat ze bij de veiligheidsdienst werden opgeroepen.
Eiser heeft toen meteen aangegeven dat hij ontslag wilde indienen. Eiser kreeg tien dagen bedenktijd.
Na zeven dagen vertelde eiser desgevraagd dat hij het werk niet wilde doen. Als gevolg van de

machtswisseling werd eiser op 11 april 2000 opgepakt op beschuldiging van het willen kopen van gestolen metaal dat in eisers opdracht zou zijn gestolen. Tegen andere medewerkers werden ook onderzoeken gestart. Ook moest eiser verantwoording afleggen over het geld dat door zijn handen was gegaan in zijn functie bij [redacted]. Er werd tijdens eisers voorarrest een onderzoek gestart dat vier maanden duurde. De staatssecretaris van Defensie, [redacted], vertelde eiser dat hij niets meer te zoeken had in Armenië. Eiser is tijdens het voorarrest ongeveer zeven keer mishandeld. Eiser werd in het jaar 2000 veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf, waarvan hij vier maanden heeft uitgezeten. De resterende straf wist eiser af te kopen. Toen de straf was verlopen heeft eiser bij de politie een document gehaald waaruit dit bleek. Sindsdien heeft [redacted] in het jaar 2002 eiser een aantal keren opgeroepen. Eiser moest dan drie dagen in de kelder van de staatsveiligheidsdienst verblijven en daarna vijfduizend dollar betalen. Eiser werd verteld dat hij moest vertrekken. Het werd eiser door de autoriteiten kwalijk genomen dat hij niet de contracten van [redacted] met Europa overdroeg. Voorts is van belang dat eiser een Armeniër is, dat mensen uit [redacted] aan de macht zijn en hij lid was van de Armeense nationale beweging.

In 2003 is eiser in Rusland gaan werken, waar hij zijn eigen metaalwinkel had. Eiser moest zich elke drie maanden laten registreren in Rusland, hetgeen maximaal zes keer mogelijk was. Daarna is eiser, omstreeks maart 2005, teruggekeerd naar Armenië. Eiser werd toen opgeroepen door het hoofd van de recherche en gevraagd waarom hij was teruggekeerd. Eiser werd meegedeeld dat hij niet meer kon worden geholpen als hij na een maand nog niet zou zijn vertrokken. Eiser is daarop omstreeks maart of april 2005 vanuit Armenië naar Moskou gevlogen waar hij bij de ambassade in Moskou afstand heeft gedaan van het Armeense staatsburgerschap omdat hij het Russische staatsburgerschap wilde verkrijgen. Dat lukte echter niet vanwege zijn strafblad. Na drie dagen is eiser vanuit Moskou naar Armenië teruggekeerd waar hij drie dagen heeft verbleven.

Eiser heeft Armenië begin juni 2005 verlaten en is naar Nederland gegaan. Daarbij heeft eiser een Armeens paspoort gebruikt dat hij waarschijnlijk in het jaar 2000 heeft aangevraagd en verkregen. Het paspoort was geldig tot 2012 en de plaats van afgifte was de paspoortenafdeling van het politiebureau in Artasjat. In Nederland aangekomen heeft eiser dat paspoort verscheurd.

IV. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft zich gemotiveerd op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 nu eiser toerekenbaar geen documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid en onder f, van de Vw 2000 heeft overgelegd en het relaas positieve overtuigingskracht mist. Voorts heeft verweerder zich gemotiveerd op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser onvoldoende zwaarwegend is voor toelating.
2. Eiser legt aan het beroep ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. Eiser heeft gemotiveerd betwist dat hij toerekenbaar geen documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid en onder f, van de Vw 2000 heeft overgelegd en heeft voorts betwist dat het relaas positieve overtuigingskracht mist.

V. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.
2. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.
3. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan - voor zover hier van belang - een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:
 - a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

4. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

5. Blijkens het bepaalde in hoofdstuk C1/5.8.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 wordt onder identiteitsdocumenten verstaan, officiële door de overheid afgegeven documenten met daarin ten minste een pasfoto en de geboorteplaats en -datum van de asielzoeker.

Onder documenten die de nationaliteit van de asielzoeker onderbouwen wordt blijkens dit beleid verstaan een paspoort of een ander door de overheid afgegeven document met pasfoto, waarin staat aangegeven dat de asielzoeker de nationaliteit van het betreffende land bezit.

6. De rechtbank stelt vast dat verweerder in het kader van het bepaalde in artikel 31, tweede lid en onder f, van de Vw 2000 van eiser in het kader van de vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute, vergt dat hij het Armeense paspoort overlegt waarmee hij naar Nederland is gereisd. Verweerder werpt eiser tegen dat hij dit paspoort in Nederland heeft verscheurd. Gelet op hetgeen eisers gemachtigde ter zitting heeft verklaard is niet langer in geschil dat dit paspoort door de Armeense autoriteiten is afgegeven en dat dit paspoort geldig was tot het jaar 2012. Gelet op het onder V.5 genoemde beleid heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid van eiser kunnen verlangen dat hij het door de Armeense autoriteiten afgegeven paspoort diende te overleggen. Nu voorts kan worden geconstateerd dat eiser genoemd paspoort in Nederland heeft verscheurd en dat daarvoor geen verschoonbare reden door eiser is gegeven en eiser voorts geen documenten heeft overgelegd die zien op zijn Armeense nationaliteit of identiteit, is de rechtbank van oordeel dat verweerder reeds wegens het niet overleggen van genoemd paspoort in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid en onder f, van de Vw 2000 bij het onderzoek naar de aanvraag heeft kunnen betrekken.

Gelet hierop dient van het relaas positieve overtuigingskracht uit te gaan wil het door verweerder geloofwaardig kunnen worden bevonden. Over de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft gesteld dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert, oordeelt de rechtbank als volgt.

7. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat eiser vage verklaringen heeft afgelegd over de datum van de oproep die eiser stelt te hebben ontvangen nadat hij omstreeks maart 2005 was teruggekeerd vanuit Moskou naar Armenië, nu eiser niet de datum van de oproep heeft weten te noemen, noch de achternaam van de persoon die met eiser heeft gesproken. Voorts is de rechtbank van oordeel dat eiser vage verklaringen heeft afgelegd over hoe de autoriteiten op de hoogte zijn geraakt van deze terugkeer. De rechtbank is voorts met verweerder van oordeel dat de terugkeer van eiser naar Armenië niet duidt op een gegronde vrees voor vervolging en dat eisers verklaring dat hij op legale en gecontroleerde wijze Armenië heeft verlaten, niet duidt op negatieve aandacht van de autoriteiten voor eiser. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser niet wordt gevolgd in zijn verklaringen dat hij voor vervolging door de autoriteiten heeft te vrezen vanwege zijn gestelde lidmaatschap van de Armeense nationale beweging, reeds niet omdat blijkens het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 14 december 2005 leden daarvan niet in de negatieve belangstelling van de autoriteiten staan. Ter zitting heeft eiser overigens op dit punt ook verklaard dat er geen verband is tussen deze activiteiten en de gestelde vrees voor vervolging.

Reeds gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht mist. Gelet daarop is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er geen rechtsgrond voor verlening bestaat van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd asiel als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.

8. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

9. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

10. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

11. De gevraagde voorziening strekt er toe uitzetting te voorkomen. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

12. Van omstandigheden op grond één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

VI. BESLISSING

De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/51383

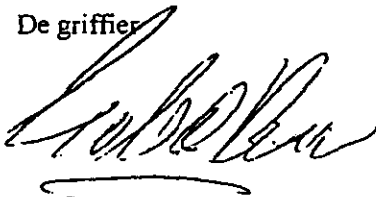
- verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/49984

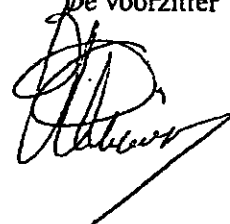
- wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan op 15 februari 2007 door mr. C.P.E. Meewisse, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. drs. E.M. de Buur, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: **16 FEB. 2007**

**Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam**

Conc.:EB
Coll:
D:C

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Collet International Lawyers & Associates

Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 9 MRT 2007	
ZAAKNR.	
AAN: <i>✓1</i>	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per fax ontv. : 8-3-07
Fax: +31 70 365 13 80

Your ref.:
Our ref.: D075638290228 MC/MZ
Concerning:
Telnr.: 010 - 2707909
Faxnr.: 010 - 2707900
Email: collet@colletinternational.com

Name: mr. M.A. Collet
Position: lawyer

Rotterdam, 06/03/2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare heer/vrouwe,
Geacht College,

Tot mij wendde zich de heer
, INDnr. 0506.06.0271 , Vnr.
verzoek zijn belangen te willen behartigen.

geboortedatum
, staatloos, met het

Cliënt (hierna ook te noemen de heer Ajrapetjan) heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd om in zijn vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte maatregelen te nemen. Cliënt verblijft thans op de detentieboot te Rotterdam, maar kiest woonplaats te mijnen kantore aan de Mathenesserlaan 195 te 3014 HB Rotterdam.

Cliënt kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, d.d. 15 februari 2007 (bijlage), verzonden op 16 februari 2007, vandaar dat hij tegen deze beslissing thans tijdig hoger beroep indient. Hierbij verklaar ik, mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam, door bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam van 15 februari 2007, met het kenmerk AWBnr. 05/51383.

Grievens

1. Grief 1: niet ingegaan op aangevoerde gronden en daarmee is er sprake van een onjuiste feitenvaststelling

De heer [redacted] heeft bij aankomst in Nederland zowel een rijbewijs als een militair paspoort overlegd, de KMAR heeft geconcludeerd dat deze waarschijnlijk echt zijn. Deze identiteitsdocumenten zijn afgegeven in de Oekraïne ten tijde van zijn verblijf aldaar. Deze documenten stellen onomstotelijk zijn identiteit vast, waardoor er geen reden meer dient te zijn om de identiteit van de heer [redacted] ter discussie te stellen. Op het voorgaande, zoals gemotiveerd aangegeven in het beroepschrift, is de Rechtbank op geen enkele wijze ingegaan. De Rechtbank stelt enkel in rechtsoverweging 6 op pagina 4 dat verweerder de heer [redacted] mocht tegenwerpen geen Armeens paspoort te hebben overgelegd. Nu geen rekening wordt gehouden met het feit dat wellicht zijn nationaliteit niet, maar zijn identiteit wel vaststaat middels de documenten uit de Oekraïne is de Rechtbank uitgegaan van een onjuist feitencomplex. Daar komt nog bij dat ook al had de heer [redacted] een Armeens paspoort overgelegd, dat dit ook zijn nationaliteit niet bevestigt, aangezien hij van deze nationaliteit afstand heeft gedaan bij de Armeense ambassade in Moskou.

De uitspraak van de Rechtbank in Amsterdam is dan ook in strijd met artikel 8:69 Awb tot stand gekomen, nu niet alle gronden van het beroep bij de toetsing door de Rechtbank zijn betrokken.

Ook in rechtsoverweging 7 is door de Rechtbank van een verkeerde feitenvaststelling uitgegaan nu het als vreemd wordt gezien dat de heer [redacted] legaal het land heeft kunnen verlaten. Meerdere malen heeft de heer [redacted] aangegeven dat hij is gesommeerd door de autoriteiten om Armenië te verlaten. Ze zagen de heer [redacted] dan ook graag vertrekken en het is niet bevreemdend dat ze hem legaal hebben laten gaan. Door er van uit te gaan dat om deze reden het verhaal van de heer [redacted] ongeloofwaardig is, wordt uitgegaan van een onjuiste feitenvaststelling.

2. Grief 2: Onzorgvuldige besluitvorming en strijd met de wet

In verschillende bepalingen, onder andere VC C 12.1.4. is opgenomen dat een asielzoeker de mogelijkheid heeft om correcties en aanvullingen in te dienen naar aanleiding van de gehoren afgenomen door de Immigratie en Naturalisatie Dienst. Dit is van belang om een zorgvuldige besluitvorming, op grond van artikel 3:2 Awb, te kunnen bewerkstelligen.

In de gronden van het beroep is uitvoerig aangegeven dat ten aanzien van de verklaringen van de heer [redacted] reeds is aangegeven dat deze voor een groot gedeelte in de correcties en aanvullingen zijn hersteld. Hoewel in het beroepschrift hieraan ruimschoots aandacht is besteed, is hier door de Rechtbank op geen enkele wijze een inhoudelijke overweging gewijd. Op basis van de wet en op basis van artikel 3:2 Awb had de Rechtbank niet anders kunnen beslissen dan tot gegrond verklaring van het beroep.

Bovendien geeft de heer _____ in de gronden van het beroep aan dat hem nimmer naar de data van de ontvangen oproepen, noch naar de naam van de politieman is gevraagd. Dat dit hem nu wordt tegengeworpen is dan ook onterecht en wederom in strijd met artikel 3:2 Awb.

Daarbij komt dat de definitierichtlijn van de Europese Unie sinds 10 oktober 2006 rechtstreekse werking heeft op grond van vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie (o.a. HvJ in Brasserie du Pecheur). In artikel 4 lid 1 van de definitierichtlijn is aangegeven dat verweerder de plicht heeft om de relevante elementen van het onderzoek in samenwerking met de betrokkene dient te beoordelen. Dit is op geen enkele wijze gedaan, sterker nog hetgeen is aangegeven wordt niet bij de besluitvorming betrokken. Als bij beoordeling van de relevante elementen blijkt dat er meer informatie of opheldering nodig is, moeten de lidstaat en de asielzoeker samen proberen meer documenten of andere aanwijzingen te verkrijgen. Naast in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel is er derhalve ook in strijd met Europees Recht gehandeld door de Rechtbank.

Daarbij komt dat de Rechtbank enkel op basis van enkele vaagheden in het relaas van de heer _____ tot ongeloofwaardigheid concludeert. Dit is onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd en daarmee in strijd met artikel 8:70 jo 8:77 Awb.

3. Internationaal belang vergt nader oordeel (refoulementverbod)

Gelet op al het voorgaande en in respect van de in geding zijnde mensenrechten en gelet op artikel 94 van onze Grondwet, dient een binnen Nederland geldende wettelijke bepaling of regel buiten toepassing te blijven indien toepassing ervan strijd oplevert met bijvoorbeeld het Vluchtelingenverdrag of het EVRM.

Omdat een gemotiveerd beroep is gedaan op die Internationale bepalingen, kan niet simpelweg worden volstaan met het enkel hanteren van die Nederlandse bepalingen om het beroep af te wijzen. De Rechtbank heeft verzuimd te motiveren waarom die Internationale bepalingen in casu niet van toepassing zijn of niet nader getoetst hoeven te worden. Er is hier sprake van een belangrijk bewijs dat aantoonst dat er schending dreigt van het refoulementverbod, hetgeen in het beroepschrift is aangegeven. Door hier niet nader op in te gaan heeft verweerder behalve in strijd met artikel 3 EVRM tevens in strijd met artikel 8:70 jo artikel 8:77 Awb gehandeld.

Uit vaste jurisprudentie van het Europees Hof volgt dat er verschillende aspecten een rol spelen bij de beoordeling of er sprake is van schending van artikel 3 EVRM. Hierbij dient allereerst opgemerkt te worden dat artikel 3 EVRM een absoluut recht is en dat er derhalve geen procedurele bepalingen aan in de weg mogen staan wanneer een schending dreigt van deze bepaling; bescherming dient geboden te worden.

Daarnaast is het zo dat er volgens de vaste jurisprudentie moet worden gekeken naar de algemene informatie uit het land van herkomst (Jv 2001/104). Bekend is het conflict in Armenië en dat de situatie rond Ngorny Karabach nog altijd gevoelig ligt. Het is dan ook niet bevreemdend dat de heer _____ stelt dat er door een wisseling van machthebbers een verschuiving heeft plaatsgevonden binnen de organisatie en dat daarbij de voorkeur werd gegeven aan personen uit |

deze informatie had bij een toets aan artikel 3 EVRM betrokken moeten worden. Daar komt nog bij dat de heer eerder heeft vastgezet en daar ook mishandeld is. Ook deze informatie is een extra aanwijzing dat er sprake zal zijn van een schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer naar Armenië.

Rechtsgevolgen

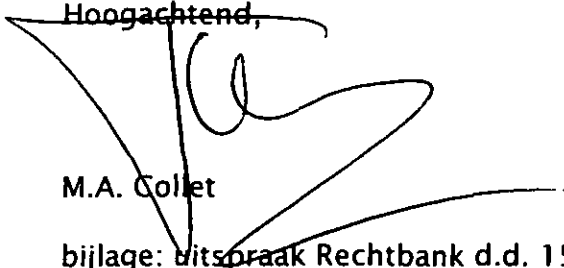
Nu de Immigratie- en Naturalisatiedienst ook geen verdere overwegingen heeft gebezigd in de bestreden beslissing, kan dus ook niet worden besloten de rechtsgevolgen in stand te laten. Een nieuwe beslissing leidt immers niet noodzakelijk tot een zelfde oordeel, noch kan thans worden gesteld dat het bestreden besluit rechtmatig tot stand is gekomen, derhalve kan ook geen toepassing worden gegeven aan artikel 8:72 lid 3.

Om al deze redenen verzoekt hij U:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de primaire beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

Naast dit telefaxbericht wordt dit beroepschrift met bijlage u ook per gewone post toegestuurd.

Hoogachtend,

M.A. Collet

bijlage: uitspraak Rechtbank d.d. 15 februari 2007